

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, de către avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr și de către avocatul Farniev Arcadie cu inculpatul Mitrea Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Ciumac Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX.*

*Mitrea Alexandru XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 25.07.2017 – 18.04.2019

instanța de apel: 18.05.2019 – 24.06.2020

instanța de recurs: 03.09.2020 – 10.02.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2019, Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal și în baza acestei Legi, au fost condamnați la închisoare pe un termen a câte - 5 ani pentru fiecare.

Conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată sub formă de închisoare lui Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru a fost suspendată pe un termen a câte - 5 ani pentru fiecare, cu obligația să nu-și schimbe domiciliul fără permisiunea organelor competente și să nu frecventeze localurile de agrement.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din momentul definitivării sentinței.

Măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara aplicată lui Ciumac Alexandr și liberarea provizorie sub control judiciar aplicată lui Mitrea Alexandru, s-a încetat de drept.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, la data de 20 iunie 2017, în perioada de timp de la ora 04:30 min., până la 04:45 min., Ciumac Alexandr, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Mitrea Alexandru, având scopul însușirii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în preajma blocului locativ, situat în mun. Chișinău, str. XXXXX, în mod deschis a sustras de la Căldare Ion telefonul mobil de model „Huawei” la prețul de 4000 lei, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXX. După care cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate Căldare Ion daune materiale în proporții considerabile în valoarea totală de 4000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru au comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, individualizată prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Belii Grigorie, prin care a solicitat casare parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Ciumac Alexandr și lui Mitrea Alexandru, recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, să le fie numită pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii cu recalificarea acțiunilor inculpatului Mitrea Alexandru și încadrarea juridică corectă a acestora conform prevederilor art. 187 alin.(1) Cod penal, încetarea cauzei penale în privința inculpatului Mitrea Alexandru pe motivul împăcării părților;

- avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciumac Alexandr să fie achitat, pe motiv că, în acțiunile acestuia nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- pedeapsa aplicată inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru de către instanța de judecată este prea ușoară, datorită pericolului social sporit al infracțiunii săvârșite de către inculpați, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială

și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane. Suspendarea condiționată a executării pedepsei, va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane;

- inculpații nu au recunoscut vina în cadrul procesului penal, nu a avut nici-o remușcare, nici nu le era rușine pentru fapta săvârșită;

- aplicarea pedepsei suspensive este posibilă, când persoana a recunoscut vina, în realitate se căiește de cele comise, conștientizând greșeala sa, deoarece anume aceasta este primul și cel mai important pas spre corectare. Însă, în condiții când persoana consideră că a procedat corect, nerecunoscând vina, societatea este obligată să-l sancționeze efectiv;

- inculpații, în cadrul judecării cauzei, au încercat să inducă instanța de judecată în eroare prin faptul că Mitrea Alexandru a inventat o versiune precum că el singur a săvârșit fapta fără implicarea în aceasta a lui Ciumac Alexandr. Acest fapt demonstrează nivelul de conștientizare de către inculpați a faptei săvârșite, precum și nerespectat absolut față de sistemul de justiție.

- în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpații Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru să-i fie aplicată pedeapsa proporțională;

- pedeapsa stabilită inculpaților, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod Penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru a menționat că:

- instanța de judecată urma a cerceta și a da o apreciere tuturor probelor și argumentelor expuse de către părți pe parcursul judecării cauzei, inclusiv cele invocate de partea apărării. Însă cu părere de rău, prima instanță nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de partea apărării în cadrul judecării cauzei, ci s-a limitat doar la reeditarea circumstanțelor expuse de acuzatorul de stat în rechizitoriu și l-a expunerea declarațiilor martorilor făcute în cadrul ședințelor judiciare, fără a oferi o analiza amplă și a le da apreciere acestora;

- pe parcursul examinării cauzei penale de învinuire a inculpatului Mitrea Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b) și f) Cod penal, partea acuzării nu a prezentat nici o probă directă și incontestabilă, care ar dovedi faptul că inculpatul Ciumac Alexandr, ar fi participat la comiterea infracțiunii, sau faptul că între inculpați a fost o înțelegere prealabilă, nici unul din martorii audiați în cadrul ședințelor de judecată, nefiind martori oculari, nu au putut confirma cu certitudine

complicitatea inculpaților la comiterea infracțiunii, poziția acuzării și a instanței de judecată fiind bazată doar pe presupuneri;

- absolut nici o probă invocată de prima instanță nu dovedește vinovăția inculpatului Mitrea Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin (2) Cod penal, ba dimpotrivă acestea urmează a fi interpretate în favoarea acestuia, deoarece confirmă repetat poziția inculpatului că infracțiunea a fost comisă de către acesta spontan fără înțelegere prealabilă cu inculpatul Ciumac Alexandr;

- instanța nu a dat nici o apreciere probelor prezentate de către partea apărării și atrage atenția asupra faptului că instanței de judecată i-a fost prezentată recipisa din 02.07.2017 scrisă personal de parte vătămată conform căreia ultima declară că prejudiciul material neconsiderabil pentru aceasta i-a fost reparat precum și prejudiciul moral de asemenea a fost reparat, astfel încă din data de 02.07.2017, partea vătămată s-a împăcat cu învinuitul Mitrea Alexandru, l-a iertat pe acesta și careva pretenții față de acesta nu are. În aceeași ordine de idei, indică că la data de 16.04.2019 partea vătămată Căldări Ion, a depus la Judecătoria mun. Chișinău sediul Buiucani o cerere prin care a solicitat să fie reluată cercetarea judecătorească, deoarece pe parcursul examinării cauzei nu a fost pe teritoriul Republicii Moldova și nu s-a putut prezenta pentru a fi audit, astfel revenind în luna aprilie a anului 2019 dorește să-și expună poziția sa asupra cauzei penale în instanța de judecată. Cerere pe care instanța de judecată a ignorat-o în totalmente și nu s-a expus asupra acesteia în nici un mod;

- soluția oferită de prima instanță, nu se întemeiază pe probe pertinente, concludente și veridice care ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului Mitrea Alexandru în săvârșirea infracțiunii incriminate, bazându-se doar pe presupuneri, iar orice dubiu urma a fi interpretat în favoarea inculpatului. În acest sens, reieșind din prevederile art. 8 alin. (3) CPP toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Aprecierile circumstanțelor de fapt, dar și de drept expuse în sentința primei instanțe sunt eronate.

3.3. În motivarea cererii de apel, avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr a menționat că:

- martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a confirma vinovăția inculpatului Ciumac Alexandr de săvârșirea infracțiunii. Martorul Diaconu Ion a informat instanța vis-a-vis de faptul că, a participat la reținerea inculpaților și a observat că Mitrea Alexandru aflându-se pe bancheta din spate a automobilului a pus telefonul mobil sustras sub bancheta din față a automobilului, precum și a explicat că, toate persoanele se aflau în stare de ebrietate. Martorul Popovici Petru nu a comunicat instanței de judecata

careva fapte relevante, deoarece la momentul săvârșirii infracțiunii, era deja plecat, iar despre evenimentele produse ulterior le cunoaște doar din auzite. Martorul Vizitiu XXXXX și martorul Afanasie Alexandru nu sunt martorii oculari și au informat instanța de judecată, doar despre evenimentele produse după săvârșirea infracțiunii;

- declarațiile acestora doar confirmă prezența lui Ciumac Alexandr la servirea băuturilor, însă nu confirmă poziția acuzatorului privind săvârșirea unei infracțiuni prin participare, însuși inculpatul Ciumac Alexandr nu neaga prezența sa la terasa din str. Alba Iulia 5/2 unde în seara zilei de 20.06.2017 a servit băuturi cu Mitrea Alexandru și Căldare Ion;

- nu este clară poziția și soluția instanței de fond de a examina cauza penală fără audierea părții vătămate, ori aceasta fiind unica probă pe care își întemeiază acuzarea ambele capete de învinuire. Pe altfel, fiind audiați martorii nici unul din ei nu au putut confirma, că Ciumac Alexandr a sustras în mod deschis telefonul mobil, ori acestea au declarat că, cunosc despre cele întâmplate doar din spusele părții vătămate;

- în condițiile procesuale, când partea vătămată Căldare Ion a oferit cel puțin 3 declarații contrare, unica posibilitate de a stabili ce acțiuni reale au fost întreprinse de fiecare inculpat, rolul acestora în săvârșirea infracțiunii, precum și a exclude dubiile și presupunerile era strict necesar audierea părții vătămate. La data de 16 aprilie 2019, partea vătămată a formulat o cerere prin care solicita audierea sa în cadrul cercetării judecătorești, instanța de fond era obligată de a dispune reluarea cercetării judecătorești, în scopul audierii acestuia și a exclude orice dubii. Însuși partea vătămată în cadrul efectuării confruntării a declarat că, era în stare de ebrietate și telefonul i-a fost sustras doar de Mitrea Alexandru. Inculpatul Ciumac Alexandr se afla la masă și nu vedea cele întâmplate;

- în lipsa altor probe decât audierea acestor 4 martori, învinuirea adusă inculpatului este una formală fiind lipsită de dovezi. Indică apărătorul că partea vătămată în ședința de judecată a instanței de fond nu s-a prezentat, asigurarea prezentei acesteia nu a fost realizată de partea acuzării, chiar și în urma dispunerii aducerii silite;

- declarațiile date în calitate de parte vătămată de la etapa de urmărire penală, deși au fost verificate prin citire în cadrul cercetării judecătorești de către procuror, nu pot sta la baza unei condamnări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, au fost respinse ca nefondate, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Belii Grigorie, de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru și de către avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpații Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr au săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, după indicii calificativi – jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpaților în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile inculpaților privind nevinovăție sa, reprezintă opinia subiectivă, or, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpații Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 al. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii de jaf.

Examinând probatorul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpaților Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr, pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: *declarațiile martorului Diaconu Ion date în ședința primei instanțe; declarațiile martorului Afanasie Alexandru date în ședința primei instanțe; declarațiile martorului Vizitiu Alexandru date în ședința primei instanțe; declarațiile martorului Popovici Petru date în ședința primei instanțe; înștiințarea "902" din 20.06.2017, conform cărei la data de 20.06.2017 ora 05:00 min., Căldare Ion a solicitat poliția la magazinul alimentar din str. Alba Iulia nr.5/2, unde a avut loc un furt de telefon mobil (f.d.5); procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 20.06.2017 (f.d.6); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 iunie 2017 (f.d.7-10); procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 iunie 2017(f.d.11); procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 20.06.2017 și procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 22.06.2017 (f.d.14,19-20); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.06.2017 (f.d.33-34); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 20.06.2017 (f.d.33-34); procesul-*

verbal de confruntare din 23.06.2017 (f.d.55-56); procesul-verbal de confruntare din 23.06.2017 (f.d.57-58).

Instanța de apel, examinând probatorul întemeiat a considerat dovedită indubitabil vina inculpaților Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr în comiterea jafului, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiunile lor just au fost calificate în temeiul art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod Penal, iar personalitatea acestora susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel audiind participanții la proces, examinând materialul probator prezentat de procuror prin prisma argumentelor apelurilor, consideră dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, la data de 20 iunie 2017, în perioada de timp de la ora 04:30 min., până la 04:45 min., Ciumac Alexandr, în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Mitrea Alexandru, având scopul însușirii bunurilor altei persoane, în timp ce se afla în preajma blocului locativ, situat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 5/2, în mod deschis a sustras de la Căldare Ion telefonul mobil de model „Huawei” la prețul de 4000 lei, în care se afla cartela SIM cu nr. XXXXX. După care cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel părții vătămate Căldare Ion daune materiale în proporții considerabile în valoarea totală de 4000 lei.

Totodată instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, care este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile martorilor, părții vătămate și probele scrise care ar trezi dubii, nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpați, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Raportând circumstanțele menționate, instanța de apel a remarcat că în speță s-a dovedit existența laturii obiective a infracțiunii de jaf, astfel că în acest sens, se rețin declarațiile părții vătămate Căldare Ion, care în cadrul urmăririi penale a relatat că la data de 20.06.2017, aproximativ la orele 01:00 min., la magazinul 24/24 din str. Alba Iulia 5/2. s-au apropiat două persoane necunoscute, unul mai corpolent, iar altul mai slab, cu care a consumat bere. În timp ce dorea să plece, băiatul mai corpolent i-a cerut telefonul să facă un apel. Persoana dată se afla în fața sa, la distanța de 1 metru, iar a doua persoană se afla la distanța de 2-3 metri în partea dreaptă de la el. În timp ce

scotea telefonul din buzunar, persoana mai corpolentă, i-a smuls telefonul din mână și îndată a fugit la deal spre str. I. Pelivan. Persoana mai slabă a văzut că a fost deposedat de telefon, iar în timp ce i-a fost smuls telefonul din mână persoana mai corpolentă a strigat la al doilea să fugă, după care ambii au fugit în aceeași direcție.

Declarațiile părții vătămate Căldare Ion, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, or, acestea coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești. Astfel, după ce partea vătămată Căldare Ion a fost deposedată de telefon, aceasta a telefonat la serviciul „902” și a înștiințat despre fapta comisă, prin urmare la fața locului s-au prezentat la caz, martorii Diaconu Ion și Afanasie Alexandru. În acest sens, ambii martorii - Diaconu Ion și Afanasie Alexandru, au relatat în cadrul cercetării judecătorești că, privind informația „902”, și ajungând la fața locului, au început patrularea sectorului adiacent împreună cu partea vătămată. Ajungând, în curtea blocului locativ nr. 17/3 din str. Ion Pelivan au observat un taxi, în salonul căruia pe bancheta din spate se aflau două persoane de gen masculin. Victima care a recunoscut persoanele ca fiind cele care i-au sustras telefonul mobil. Partea vătămată a recunoscut telefonul ca fiind al său. La fel, în susținerea acuzației aduse inculpaților, se reține și declarațiile martorului Vizitiu Alexandru, care a relatat că, activând în calitate de taximetrist, a primit chemare pe str. Ion Pelivan, unde au urcat două persoane de gen masculin, care i-au spus că pleacă la Karaoke. La un moment, s-a apropiat un echipaj de patrulare, din care a ieșit un băiat și s-a uitat la pasageri, recunoscându-i ca fiind indivizii care l-au bătut și i-au sustras telefonul mobil. După percheziționarea pasagerilor, cu acordul său a fost percheziționat automobilul, în care sub fotoliul din față a pasagerului s-a găsit un telefon, și băiatul care a recunoscut pasagerii a spus că este telefonul lui. Astfel, că potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 20 iunie 2017, rezultă că, în automobilul cu n/î XXXXX, a fost depistat telefonul de model „Huawei”, care aparține părții vătămate Căldare Ion.

Instanța de apel a reținut că în urma acțiunilor inculpaților Mitrea Alexandru Tudor și Ciumac Alexandr Anatolii a avut loc o fapta prejudiciabilă, manifestată prin acțiunea de luare ilegală și gratuită a telefonului de model „Huawei” ce aparține părții vătămate Căldare Ion, iar în urma acestei acțiuni, partea vătămată a suportat un prejudiciu patrimonial, prin urmare există o legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Totodată, instanța de apel ține să menționeze că fapta a avut loc în mod deschis, bunul sustras a avut loc în prezența părții vătămate, or, partea vătămată a declarat că, băiatul mai corpolent i-a cerut telefonul să facă un apel, iar în timp ce îl scotea din buzunar, persoana mai corpolentă, i-a smuls telefonul din mână și îndată a fugit împreună cu persoana mai slabă.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată afirmația avocatului precum că, inculpatul Ciumac Alexandr, nu a participat la comiterea infracțiunii, or, în acest sens, Colegiul penal mai întâi de toate, reține că, în cadrul ședinței instanței de apel, inculpatul Mitrea Alexandru Tudor a recunoscut vina. Mai mult ca atât, conform procesului-verbal de confruntare din 23.06.2017, se constată că în cadrul efectuării confruntării între Căldare Ion și Mitrea Alexandru, ultimul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate unde partea vătămată a confirmat că Mitrea A. i-a smuls telefonul mobil din mână și împreună cu cealaltă persoană au fugit în direcția str. Pelivan, mun. Chișinău, dînsul strigând după ei

Deși, inculpatul Ciumac Alexandr a negat fapta incriminată, instanța de apel a considerat că fapta a fost comisă prin înțelegere prealabilă, or, din declarațiile părții vătămate Căldare Ion rezultă evident că, cînd inculpatul Mitrea Alexandru a smuls telefonul din mîna părții vătămate, inculpatul Ciumac Alexandr se afla în acel moment la 2-3 metri de ei și a văzut totul, iar la strigătul lui Mitrea Alexandru, ambii au fugit într-o direcție. Mai mult ca atât, ambii inculpați au fost depistați de către martorii Diaconu Ion și Afanasie Alexandru, pe str. I.Pelivan, într-un taxi, în care sub fotoliul din față a pasagerului a și fost găsit telefonul părții vătămate, fapt ce denotă că între aceștia a existat un comun acord.

Totodată, instanța de apel a remarcat că nu corespunde adevărului faptul menționat de inculpatul Ciumac Alexandr în ședința instanței de apel precum că, a plecat de la fața locului deoarece a văzut că o plecat Mitrea Alexandru, iar informația precum că a plecat de la locul incidentului împreună cu Mitrea Alexandru, nu este corectă. Or, acesta afirmație contravine declarației părții vătămate, care a indicat că ambii inculpații au fugit într-o direcție, și declarațiilor martorului Vizitiu Alexandru, care fiind taximetrist, a primit chemare pe str. Ion Pelivan, unde au urcat două persoane de gen masculin, care i-au spus că pleacă la Karaoke, aceștia fiind inculpații.

A reiterat instanța de apel că infracțiunea de jaf este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Latura subiectivă a infracțiunii de jaf se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate. Subiectul faptei infracționale analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

În acest sens, instanța de apel a menționat că în speță, este dovedită integral prezența în acțiunile inculpaților a laturii subiective, or, aceștia au sustras în mod deschis bunul părții vătămate anume în scop de cupiditate, în situația în care, bunul a fost ridicat din taxiul, doar după ce inculpații au

fot depistați de către martorii Diaconu Ion și Afanasie Alexandru. În circumstanțele descrise, instanța de fond a dat o apreciere obiectivă ansamblului de probe prezentate de acuzatorul de stat și a constatat în mod întemeiat că a fost dovedită indubitabil comiterea infracțiunii de jaf de către Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru, astfel încât Colegiul Penal, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe, constată că nu sunt temeuri de implicare a instanței de apel în sentința primei instanțe în vederea casării acesteia, motiv pentru care respinge ca fiind nefondate apelurile declarate, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Cu referire la faptul pretins precum că, instanța nu a dat nici o apreciere recipisei din 02.07.2017 scrisă personal de parte vătămată conform căreia ultima declară că prejudiciul material nu este considerabil, s-a împăcat cu învinuitul Mitrea Alexandru, l-a iertat și careva pretenții față de acesta nu are, în acest sens, instanța de apel a reținut că, faptul dat, joacă rol important la individualizarea pedepsei, însă la caz, nu pot fi recalificate acțiunile inculpatului Mitrea Alexandru în baza art.187 alin.(1) Cod penal, de vreme ce, deși partea vătămată prin cerere din 02.07.2017 a indicat că prejudiciul nu este unul considerabil, în cadrul cercetării judecătorești, prin probe pertinente și concludente, s-a confirmat integral că infracțiunea a fost comisă de Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr, adică de două persoane, indice calificativ prevăzut la alin.(2) al art.187 Cod penal, fapt ce denotă că acțiunile inculpaților au fost încadrate juridic corect și legal. Tot în acest context, nu poate fi încetat procesul penal pe împăcarea părților, de vreme ce, inculpatul Mitrea Alexandru a comis o infracțiune gravă prin prisma art.16 Cod penal, iar împăcare este actul de înlăturare a răspunderii penale doar pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă.

Cu privire la cererea părții vătămate de reluare a cercetării judecătorești, instanța de apel a menționat că, cauza penală a fost examinată în lipsa părții vătămate Căldare Ion, care s-a aflat peste hotarele țării. Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 19.03.2019, instanța de fond a dispus amânarea deliberării și pronunțarea sentinței pentru data de 18.04.2019. La data de 16.04.2019, în cancelaria instanței a fost înregistrată cererea părții vătămate Căldare Ion privind reluarea cercetării judecătorești, solicitând audierea sa. Deși, din materialele cauzei, nu se constată că instanța de judecată a soluționat cererea respectivă, instanța de apel a reținut că partea vătămată nu a indicat în cerere careva motive plauzibile de reluarea cercetării judecătorești, atât timp, cât în cadrul urmăririi penale între partea vătămată și inculpați au fost efectuate confruntări, iar părțile la cel moment au susținut pozițiile sale

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii

săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpaților care anterior nu au fost condamnați, de starea familiară, precum și faptul că bunul a fost restituit părții vătămate. Așa dar, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpaților, constată că corijarea și reeducarea acestora este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea executării pedepsei în temeiul art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 5 ani în privința ambilor inculpați.

În concluzie, instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpați, iar pedeapsă stabilită inculpaților este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpați, cât și personalitatea inculpaților. La caz, este inoportun de a fi admisă solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse de 6 ani închisoare, în privința la fiecare inculpat, de vreme ce, la adoptarea soluției, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, care anterior nu au fost atrași la răspundere penală, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în procuratura de circumscripției Chișinău, Popov Oleg, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea în care a fost respins ca nefundat apelul procurorului, cu

remiterea în această parte a cauzei la rejudecare și menținerea deciziei în partea respingerii cererilor de apel declarate de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru și de către avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr;

- avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 5), 8) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea totală a deciziei și sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Ciumac Alexandru să fie achitat, pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii în acțiunile acestuia;

- avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei și sentinței în privința lui Mitrea Alexandru, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță de către un alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul a menționat că:

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel a procurorului, nu s-a expus motivat asupra tuturor argumentelor invocate, urmare a cărui fapt a admis erori de drept cu privire la individualizarea pedepsei închisorii numite în sarcina inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru dar și a alegerii modalității de executare a acestei pedepse;

- instanța de apel nu s-a pronunțat motivat asupra argumentelor invocate în acest sens de către apelant, solidarizându-se pe această dimensiune cu soluția dată de către instanța de fond, or, aceasta urma să motiveze în partea descriptivă a deciziei recurate referitor la identitatea criteriilor care au determinat-o să constate că argumentele procurorului apelant privind individualizarea pedepsei penale numite inculpaților ar fi nefondate;

- expunerea contradictorie atât asupra chestiunilor abordate de către procurorul apelant în cererea sa de apel cât și asupra chestiunilor reținute de către instanța de fond echivalează cu nerezolvarea fondului apelului iar hotărârea respectivă nu corespunde criteriilor de legalitate, inclusiv din punct de vedere a întocmirii unui act judiciar;

- instanța de apel urma să intervină în vederea rezoluționării sentinței contestate în situația în care a constatat că o anumită circumstanță – împrejurare de fapt care trebuia pusă de către instanța de fond la baza individualizării pedepsei penale însă a fost pusă la baza individualizării modalității de executare a acelei pedepse sau după caz invers;

- nici instanța de fond și nici cea de apel, la individualizarea pedepsei penale în privința ambilor inculpați nu au ținut cont de faptul că inculpatul Mitrea Alexandru a recunoscut parțial vinovăția și a recuperat dauna materială și morală cauzată părții vătămate prin săvârșirea infracțiunii iar

inculpatul Ciumac Alexandr nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat și nu a participat la remedierea daunelor cauzate părții vătămate;

- instanța de fond a încălcat modalitatea de individualizare a pedepsei penale reglementată în normele dispozițiilor art.61 și 75 Cod penal, tâlmăcită de către instanța judiciară națională supremă în hotărârile sale explicative și recomandări, iar instanța de apel nu a intervenit în vederea corectării acestei erori grave de drept;

- instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 Cod penal potrivit cărora pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- instanța de apel a ignorat în cazul numirii pedepsei penale inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru și prevederile art.75 Cod penal potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod;

- modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de fond (*prin suspendarea condiționată a executării ei*) în privința inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru și acceptată de către cea de apel nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită, impactul social al ei, personalitatea inculpaților și comportamentul acestora în timpul și după consumarea evenimentului prejudiciabil;

- instanța de fond nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru este posibilă fără izolarea lor de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise, iar instanța de apel, insuficient și-a motivat soluția în partea ce ține de respingerea argumentelor din apelul procurorului și menținerea soluției date de către instanța de fond fără modificări;

- instanțele de fond și apel nu au valorificat efectiv în cazul procesului logico-juridic de individualizare a modalității de executare a pedepsei închisorii de către inculpații Ciumac Alexandr și Mitea Alexandru faptul că respectivii nu au fost sinceri pe tot parcursul procesului penal, devreme ce au încercat să inducă în eroare atât organul de urmărire penală și instanțele de fond și apel despre circumstanțele intrării în posesie a bunului părții vătămate, prin inventarea unei versiuni care contravine probelor

administrare de către organul de urmărire penală dar și logicii firești a lucrurilor;

- Ciumac Alexandr și Mitea Alexandru nu au conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta lor, nu se căiesc sincer și în condițiile respective nu poate beneficia de indulgența instanțelor de judecată împuternicite de a le numi pedeapsa penală;

- la examinarea cererii de apel formulate de către procuror, instanța de apel urma să țină cont de comportamentul inculpaților la etapa de judecare a cauzei în instanța de fond și apel, reținând în acest sens că inculpații, în special Ciumac Alexandr au ignorat citările repetitive de a compărea în fața autorității judecătorești, eschivându-se intenționat de la judecarea cauzei penale, motiv pentru care cel puțin în instanța de apel, inculpatul Ciumac Alexandr a fost supus aducerii silite;

- instanța de apel, devreme ce s-a solidarizat cu soluția dată de către instanța de fond pe dimensiunea individualizării modalității de executare de către inculpații Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru a pedepsei închisorii, era obligată să argumenteze motivat privind împrejurările care o fac să creadă că inculpații nu v-or recidiva și în corelație cu care date despre persoana vinovaților ele servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal;

- așa cum rezultă din textul părții descriptive a sentinței, instanța de fond a pus unele și aceleași circumstanțe de fapt atât la baza individualizării pedepsei penale numite în sarcina inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru cât și la baza individualizării/alegerii modalității de executare a acestor pedepse.

5.2. În motivarea recursului ordinar, avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr a menționat că:

- sub aspect procesual, atât instanța de fond, cât și instanța de apel, au admis erori procesuale, fiind dispusă examinarea cauzei penale în lipsa părții vătămate Căldare Ion;

- instanța nu a ținut cont de prevederile art.323 alin.(2) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecarea cauzei în prima instanță și instanța de apel se desfășoară cu participarea părții vătămate sau a reprezentantului ei;

- în cadrul examinării cauzei, partea vătămată a solicitat audierea sa pe marginea învinuirii aduse inculpaților Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr, în acest sens fiind depusă cerere;

- părții vătămate i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, fiindu-i îngădită posibilitatea de a depune obiecție și cereri la prezentarea materialelor și finisarea urmăririi penale, inclusiv și în proces la ședințele judiciare;

- nu este clară poziția și soluția instanței de fond și de apel, privind examinarea cauzei penale fără audierea părții vătămate, ori aceasta fiind

unica probă pe care își întemeiază acuzarea învinuirea. De altfel, fiind audiați martorii nici unul din ci nu au putut confirma, că Ciumac A. a sustras în mod deschis telefonul mobil, ori acestea au declarat că, cunosc despre cele întâmplate doar din spusele părții vătămate;

- pe parcursul urmăririi penale nu au fost audiați martorii oculari, prezenți în momentul săvârșirii infracțiunii, astfel că, învinuirea adusă lui Ciumac Alexandr este bazată doar pe presupuneri. Martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, nu au furnizat instanței de judecată suficientă informație, pentru a confirma vinovăția inculpatului Ciumac A. de săvârșirea infracțiunii. Declarațiile martorilor doar confirmă prezența lui Ciumac Alexandr la servirea băuturilor, însă nu confirmă poziția acuzatorului privind săvârșirea unei infracțiuni prin participație. Însuși inculpatul Ciumac Alexandr nu neagă prezența sa la terasa din str. Alba Iulia 5/2 unde în seara zilei de 20.06.2017 a servit băuturi cu Mitrea Alexandru și Căldare Ion;

- în condițiile în care partea vătămată Căldare Ion a oferit (cel puțin) 3 declarații contrare, unica posibilitate de a stabili ce acțiuni reale au fost întreprinse de flecare inculpat, rolul acestora în săvârșirea infracțiunii, precum și a exclude dubiile și presupunerile era strict necesar audierea părții vătămate;

- la data de 16 aprilie 2019, partea vătămată a formulat o cerere prin care solicita audierea sa în cadrul cercetării judecătorești, instanța de fond era obligată de a dispune reluarea cercetării judecătorești, în scopul audierii acestuia și a exclude orice dubii. Însuși partea vătămată în cadrul efectuării confruntării a declarata că, era în stare de ebrietate și telefonul i-a fost sustras doar de Mitrea A. Inculpatul Ciumac Al. se afla la masă și nu vedea cele întâmplat;

- în lipsa altor probe decât audierea celor 4 martori, învinuirea adusă inculpatului este una formală fiind lipsită de dovezi;

- partea vătămată în ședința de judecată a instanței de fond nu s-a prezentat, asigurarea prezentei acesteia nu a fost realizată de partea acuzării, chiar și în urma dispunerii aducerii silite. Astfel, declarațiile date în calitate de parte vătămată de la etapa de urmărire penală, deși au fost verificate prin citire în cadrul cercetării judecătorești de către procuror, nu pot sta la baza unei condamnări;

- în lumina celor enunțate și prin prisma altor lacune admise de organul de urmărire penală, apărarea insistă asupra faptului că, pe tot parcursul procesului penal, autoritățile statului nici nu au încercat să elucideze aspectele ce țin de existența sau lipsa legăturii cauzale dintre fapta inculpatului și consecințele survenite;

- probele cercetate nu indică cert și direct că, Ciumac A. a comis faptele incriminate prin participație, iar numai declarațiile incipiente ale părții

vătămate, prin care îl incriminează pe Ciumac Alexandr, în lipsa altor probe, nu sunt suficiente pentru a concluziona vinovăția univocă a acestuia;

- probele aduse în acuzarea lui Ciumac Alexandr nu sunt concludente și pertinente, urmând ca inculpatul să fie achitat pe motivul că fapta acestuia nu conține elementele constitutive ale infracțiunii de jaf. Or, o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului. Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

5.3. În motivarea recursului ordinar, avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru a menționat că:

- instanța de apel nu a îndeplinit strictele prevederi ale legii, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, iar, ne pronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

- instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine poziția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, ori nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul avocatului;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare următoarele probe expuse în apelul avocatului care dovedesc cu certitudine nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate;

- instanța de apel în motivarea deciziei sale, invocând analiza probelor cercetate, a făcut referire doar la declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală și a martorilor care nu au fost prezenți la momentul comiterii infracțiunii, fiind colaboratori ai poliției intervenind după solicitarea părții vătămate, ignorând în totalitate prevederile art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor;

- analizând probele administrate și cercetate pe caz a stabilit cu certitudine că nu sunt prezente careva probe ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, motivarea instanței de apel reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în defavoarea inculpatului, care nu au nici un suport probatoriu, deoarece vina lui Mitrea

Alexandru nu este dovedită decât parțial interpretativ prin depozițiile părții vătămate audiate la etapa de urmărire penală. Urmează de atras atenția asupra faptului că declarațiile părții vătămate din ziua incidentului și cele date ulterior sunt contradictorii între ele;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apelul avocatului care dovedesc că acțiunile inculpatului Mitrea Alexandru nu au fost încadrate juridic corect;

- pentru a încadra acțiunile inculpatului Mitrea Alexandru în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, instanța de apel urma să demonstreze prin careva probe că, între inculpatul Mitrea Alexandr și inculpatul Ciumac Alexandr a fost careva înțelegere prealabilă și totodată să fie clar stabilite care anume acțiuni sau inacțiuni ale lui Ciumac Alexandr constituie elementele infracțiunii încriminate, totodată să fie probat că, în urma acțiunilor inculpatului Mitrea Alexandru, părții vătămate Căldare Ion i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil, de alt fel să confirme existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) Cod penal, deoarece din materiale cauzei penale rezultă că infracțiunea a fost comisă de către inculpatul Mitrea Alexandru de unul singur cu cauzarea unui prejudiciu material ne considerabil părții vătămate astfel încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului Mitrea Alexandru urma să fie făcută conform semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, din ce rezultă că prin sentința și decizia atacată faptelor săvârșite de inculpatul Mitrea Alexandru li s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor acuzării în detrimentul probelor apărării care demonstrează că acțiunile lui Mitrea Alexandru nu întrunesc elementele infracțiunii încriminate, respectiv care stabilesc adevărul;

- instanța de apel neîntemeiat a dispus începerea și finisarea cercetării judecătorești atât timp cât partea vătămată a fost în imposibilitate de a se prezenta la ședințele de judecată.

6. Referință asupra recursurilor declarate nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Din conținutul recursurilor ordinare declarate de către procurorul în procuratura de circumscriptiei Chișinău, Popov Oleg, de către avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciurac Alexandr, și de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, se evidențiază semnalarea temeiurilor pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală și anume cazurile când: cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurenți și motivele specificate în susținerea acestora, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

În privința temeiului de recurs invocat de avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciurac Alexandr, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, precum că instanțele de fond au judecat cauza în absența părții vătămate Căldare Ion, și nu au ținut cont de prevederile art. 332 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că a fost invocat eronat, or, prima instanță prin încheiere protocolară a dispus în temeiul art. 371 Cod de procedură penală, începerea examinării cauzei penale în lipsa părții vătămate care se afla peste hotarele țării (f.d.63 vol. II), iar instanța de apel, audiind opinia participanților la proces, a dispus examinarea cauzei în absența părții vătămate Căldare Ion, în privința căruia a fost executată procedura citării legale fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei, care s-au întors cu mențiunea „nereclamat” (f.d.95-98, 124-125, vol. II).

Referitor la temeiul pentru recurs invocat de către procurorul în procuratura de circumscriptiei Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească.

Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurenților în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurenților, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect de a menține sentința primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurenți, Colegiul penal verificând lucrările dosarului remarcă că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție argumentată privind respingerea apelurilor declarate de către procurorul în procuratura de circumscripției Chișinău, Popov Oleg, și de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței, fără modificări.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate și cu menținerea sentinței primei instanțe.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel, judecând cauza a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia că prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpaților Mitrea Alexandru și Ciumac Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.

b), f) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii de jaf.

Colegiul penal reține că, în recursurile declarate recurenții critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către părți. Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurenților, Colegiul penal reiterează că aceștia se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursurilor ordinare declarate, se constată că autorii acestora expun conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchid că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă nevinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile avocatului Farniev Arcadie, precum că careva probe incontestabile, precum că inculpatul Mitrea Alexandru a săvârșit infracțiunea imputată, la dosar lipsesc cu desăvârșire, or, instanțele de fond, analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect au încadrat juridic acțiunile inculpatului Mitrea Alexandru în baza art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs respinge și alegațiile procurorului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei în privința inculpaților. Totuși, verificând lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru.

Instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor ca nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurenților în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, Colegiul penal consideră că în cauza dată, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurenți.

În continuare, Colegiul penal reține că, avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr și avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, invocă incidența în prezenta speță, a temeiului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, temei care este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În argumentarea recursurilor declarate prin prisma temeiului de recurs nominalizat mai sus, în opinia recurenților probele administrate în ședințele instanțelor de fond nu demonstrează vinovăția inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru în cele incriminate acestora, urmând ca aceștia să fie achitați.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpații Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în cele ce i se incriminează.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Opozant criticilor invocate de recurenți, precum că în acțiunile inculpaților nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, Colegiul penal menționează, că instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției inculpaților, care a fost probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către procuror care au fost apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele, acestea fiind cercetate în ședința judiciară a instanței de apel, consemnate în procesul verbal și analizate de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond au examinat și au reținut probele ce confirmă participarea lui Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru la săvârșirea infracțiunii de jaf săvârșită în privința lui Căldare Ion, acestea fiind supuse cercetării și consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, menționate și în conținutul deciziei adoptate.

Astfel, analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de recurenți prin prisma temeiului invocat pentru

recurs, Colegiul consideră că, în prezenta speță criticile acestora sânt neîntemeiate, deoarece instanțele de fond și-au motivate suficient și amplu concluzia privind vinovăția inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, totodată corect fiind aplicate la caz și prevederile art. 90 Cod penal.

Instanța de apel, contrar criticilor expuse în recursuri, a constatat și reținut starea de fapt și de drept, motivând desfășurat concluziile sale, inclusive referitor la prezența elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate.

Criticile recurenților, precum că instanțele de fond în sentința de condamnare a lui Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru nu dețin nici o probă care ar demonstra vinovăția acestora, sunt neîntemeiate, deoarece reieșind din conținutul hotărârilor adoptate la caz, instanțele de fond au cercetat cumulul de probe ce dovedesc comiterea infracțiunilor săvârșite de inculpați, consemnându-le și în procesul verbal al ședințelor de judecată.

Colegiul penal reține că, deși, în prezenta cauză supusă judecării, au fost administrate un șir de probe indirecte în coraport cu cele directe, potrivit considerentelor teoretice și jurisprudenței, în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

Având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocat de către procuror, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal constată lipsa în recursul declarat a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete, esențiale la caz, care în viziunea recurentului a-r vicia hotărârea contestată.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, însă critică hotărârile instanțelor judecătorești referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de către recurent la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Subsecvent, instanța de recurs reține că instanțele de judecată au dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpaților, de comportamentul acestora de până și după săvârșirea infracțiunii, care anterior nu au fost trași la răspundere penală, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora.

Colegiul penal remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art. 414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei, decizia instanței de apel în partea contestată fiind bine argumentată, motivată, legală și întemeiată, iar Colegiul penal nu a constatat existența vreunei erori care ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, în această parte.

Astfel, Colegiul penal a stabilit că cumulul de probe cercetat și analizat în cauza deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță, au fost deplin cercetate de instanța de apel ce i-a permis de astfel de a ajunge la concluzia că acțiunile inculpaților Ciumac Alexandr și Mitrea Alexandru

întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, iar soluția de menținere a sentinței primei instanțe este una corectă, respectiv decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind apreciat just probatoriul administrat, indicând motive clare pe care și-a întemeiat hotărârea emisă.

Din conținutul recursului declarant de către procuror instanța de recurs atestă că, acesta își expune dezacordul în partea individualizării modului de executare a pedepsei cu închisoare, considerând că în privința inculpaților nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a întregului termen de pedeapsă cu închisoare.

Opozant argumentelor invocate de recurent în susținerea poziției sale de neaplicare la caz a prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul penal analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele stabilite în prezenta cauză consideră că, soluția instanțelor de fond în latura stabilirii pedepsei și modului de executare a acesteia sunt întemeiate, la adoptarea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de dispoziția alin. (1) art. 75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, Colegiul menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Astfel, reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, atât prima instanță, cât și instanța de apel întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal față

de inculpați, notând faptul că anterior nu au fost condamnați, au restituit părții vătămate bunul sustras, inculpatul Mitrea Alexandru a restituit părții vătămate prejudiciul moral, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează satisfăcător. Toate împrejurările menționate au permis instanțelor de fond de a da dovadă de clemență față de inculpați, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, stabilindu-le în cele din urmă o perioadă de probațiune, astfel încât vinovații să-și facă concluziile respective și să fie atins scopul legii penale.

Colegiul penal apreciază ca fiind eronată și invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de către avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru, precum că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, întrucât din materialele cauzei se atestă că atât la etapa urmăririi penale cât și judecarea cauzei în primă instanță și în apel, partea apărării nu a invocat careva erori cu privire la încadrarea greșită a faptei inculpatului.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile pentru recurs menționate la alin.(1) pot fi invocate doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel, iar la caz instanța de apel nu a recalificat acțiunile inculpatului, însă a menținut sentința primei instanțe prin care inculpatul Mitrea Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Colegiul penal reține că, în recursul declarat avocatul Farniev Arcadie în numele inculpatului Mitrea Alexandru critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către partea apărării, în opinia căruia acestea dovedesc nevinovăția inculpatului Mitrea Alexandru în cele incriminate lui. Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul penal consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile recurentului, Colegiul penal reiterează că aceștia se referă în principiu la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă nevinovăția inculpatului Mirea Alexandru în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

La etapa judecării recursului, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Colegiul penal nu a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea menținerii sentinței primei instanțe prin care inculpatul Mitrea Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Deci, Colegiul penal consemnează că instanța ierarhic inferioară, verificând cele imputate inculpatului Mitrea Alexandru a conchis corect că învinuirea înaintată acestuia a fost confirmată și nu este însoțită de dubii, fiind prezentate probe certe, pertinente și concludente ce indică că acesta prin acțiunile sale a comis infracțiunea de jaf.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază ca justificate concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpaților Ciurac Alexandru și Mitrea Alexandru în comiterea infracțiunii de jaf, instanța argumentându-și suficient și clar soluția adoptată, în baza examinării și consemnării probelor prezentate de către partea acuzării în vederea susținerii învinuirii înaintate, care au fost apreciate just ca fiind certe și concludente.

Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentele recursuri, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate de către părți, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns

detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, de către avocatul Burduja Victoria în numele inculpatului Ciumac Alexandr și de către avocatul Farniev Arcadie cu inculpatul Mitrea Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Ciumac Alexandr XXXXX și Mitrea Alexandru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda